

Účast laiků na učitelském úřadě Kristově (KKC 904 – 907)

Účast laiků na učitelském povolání a poslání.

Slovo učitel vzbuzuje v lidech různé pocity. Od pohrdání a výčitek až po úctu a chválu. Na některé učitele vzpomínáme rádi, na některé méně rádi. Tak už to v životě chodí. Dnes si ale zkusme vzpomenout na ty, kteří nám v životě pomohli k poznání a dobrému životu.

Jaké vlastnosti měli naši dobří učitelé? Čeho jsme si na nich vážili? Co nás naučili svými postoji? V čem je můžeme následovat?

To všechno jsou důležité otázky.

Když si na ně odpovíme, můžeme se příkladem dobrých učitelů inspirovat a sami se stát se dobrými vyučujícími.

Možná vás teď napadne: já a učitel?

A koho bych měl učit a čemu?

Dnešní téma nám připomíná, že **jsme povoláni vyučovat své děti, partnery, přátele lásce k Bohu a dobrému životu podle přikázání.**

Každý pokřtěný má podle svých možností hlásat evangelium svým životem i slovem.

Máš nevěřícího partnera?

Je tvým úkolem, posláním uvádět ho do tajemství víry.

Máte malé děti?

Je vaší radostí seznámit je s Ježíšem, nejlepším přítelem lidských duší. Modlíci se rodiče, kteří si odpouštějí různá denní nedorozumění, jsou nejlepší vzory pro své děti. Laskaví rodiče, kteří se modlí, přijímají svátosti a mají rádi Ježíše v každodenním životě, jsou lepší jak stohy knih o víře a lásce ...

Máte nevěřící přátele?

Přítel je ten, kdo se rozdělí o to nejlepší, co má. A my se máme dělit o pravdu a lásku, kterou nám zjevil Kristus. O moudrost, která může člověka uchránit před bolestí a zklamáním, které přináší zlo a hřích.

Že nevíš vše a občas se tě nevěřící zeptají na věci, kterým nerozumíš?

To je výzva ke studiu katechismu, Písma, k přemýšlení o víře, k rozhovoru s knězem. Někdy se stává, že nám sám Bůh pošle do cesty člověka, který se zeptá na věci, o kterých nic nevíme. Není to proto, aby nám ukázal, jak jsme nevědomí a neznalí, ale proto, aby nás naučil něčemu novému či důležitému.

Že ti partner a děti nechtějí naslouchat?

To řeší učitelé ve škole denně. A musí najít cestu k tomu, aby předali bohatství vědění další generaci.

Proto je dobré vzpomínat na pedagogy, kteří nás něco naučili. Ať už to byli učitelé ve škole, rodiče, přátelé, kněží ...

Jak to udělali, že nám otevřeli cestu k Bohu? Jak nás uvedli do tajemství víry?

Každý máme nějaký dobrý příklad, který můžeme následovat a stát se tak dobrým příkladem pro ostatní.

Nebojme se učit sebe i druhé.

Neříkejme: „Já na to nemám, ať vyučují víře a dobrému životu ti druzí.“

Protože když si to řeknou všichni, jak to s naší společností dopadne?

Jako křesťané jsme zodpovědní nejen za sebe, ale za celý svět.

Máme veliké duchovní bohatství, moudrost, lásku a můžeme mít i radost, když se o ně rozdělíme.

Kéž se nám to daří.